

משה בלאו

בועות הבס שלך

מתוך המחזור "מלא רחמים"

מנוף

אָבֵל נֶעֱלָם כְּפִשׁוּטוֹ נֶעֱלָם.
פֶּרוּשׁוֹ נוֹטֵשׁ, פֶּרוּשׁוֹ נָטוּשׁ
פֶּרוּשׁוֹ הֶלֶךְ לְכָל הָרוּחוֹת.
(דליה רביקוביץ)

אָנִי רוֹצֶה לְמַשׁוֹת אוֹתָךְ בְּבוֹעוֹתַיִךְ:
לְנִטֵּעַ אֶת רַגְלִי עַל הַמִּזְחַ, יָבֵשׁ;
לְעִסּוֹת אֶת הַכֶּתֶפִים בְּמַלַּח.
וְלְמַשׁוֹת אֶת הַהֶבֶל,
בְּתַנּוּעוֹת רְצִיפוֹת
מֵהֵיִם
לְאֹוִיר
לְצַדְפוֹת.

אָנִי יוֹשֵׁב עַל בִּרְכִי,
יְדֵי רְטָבוֹת,
מִבֵּיט בְּבְדִידוֹת הַבוֹעוֹת.
הֵן עוֹלוֹת, נִתְקָנוֹת, מֵהֵיִם לְחֻלָּל
וּמֵה הַקֶּשֶׁר אֵלַיִךְ
בְּכָלֵל

אני חולם אותך

הִדִּיךְ נֹדָדִים לְשׁוּם־מָקוֹם שֶׁל הַהֲדִים
הֵם בֶּס עֵמֶק וְאַגָּדִי, כְּדוֹר וְרֹד וְאַחֲרוֹן עַל קֶצֶה לְשׁוֹן,
כְּנִפִי הַזָּכּוּב הַעֲקוּרוֹת בִּידֵי הַיְלָדִים:
שָׁבְרָנוּ כָּךְ, עֲכָשׁוּ דְמָמָה
הוֹלְכִים לִישׁוֹן.

בּוֹעוֹת הַבֶּס שֶׁלָּךְ מְעַקְמוֹת עֲמוּד־שִׁדְרָה;
בְּלִילוֹת אֲנִי חוֹלֵם אוֹתָךְ, עֵינֶיךָ.
הִדְךָ עֵבֶר לְגוֹר בְּחִלְלִי שֶׁגָּרָה
וְהוּא נֹדֵד מְקִיר לְקִיר, יוֹרֵד וּמִזְיָף.

בְּלִילוֹת אֲנִי חוֹלֵם אוֹתָךְ
בְּשׁוּם־מָקוֹם שֶׁל הַהֲדִים,
מִתַּחַת לַבְּמָה, בְּצֵל כְּנִפִי הַזָּכּוּב.
קָרְעִים שֶׁכָּבֵר קָרְעֶתָ, כָּלֵם שֶׁקּוֹפִים וְלֹא חֲדִים,
הִדְךָ לֹא מֵת, אֶפְשָׁר לִישׁוֹן
בְּשִׁקָּט הַנָּכּוּב.

פרידה

זֶה לֹא שֶׁשְׁכַּחְתִּי אוֹתָךְ,
זֶה לֹא שֶׁפָּסְקוּ הַבּוֹעוֹת.
רַק שֶׁהִמְזַח יָבֵשׁ,
שֶׁנִּשְׁאַרְתִּי לְבַד,
שֶׁאֶת אַחֲרוֹנֶת שְׁעֵרוֹתֶיךָ טֹאטֹאטִי
אֶתְמוֹל

מֵאַחֲרֵי הָאֶסְלָה. וְהָאוֹת
קָעֵקַע, הַגָּלָד גָּלָד וְהָרוּחַ
כָּבֵר שָׁבָה אֶל בֵּין הַצִּלְעוֹת
שֶׁם לְבִי אֶל לְבָךְ חָלָל – וְקָטָן:
מִי תִתְחַתֵּן עִם יוֹנָתָן?